

1144. szám.
1880. Julius 11.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

Vége a heccznek.

Hát vége van a nagy heccznek,
A párbajból nem lesz semmi,
Mekkora kár . . . Mily unalom:
És nincsen min veszekedni.

Pedig egész héten által
Hogy dült a sok érdekes hír,
A németnek már meg is volt
Ásva a mély, a setét sír.

Sport-klubbisták, öreg nének
Pertraktáltak már is nagyban:
Kreith lórul viv, Veres gyalog,
Kupecz ül az »Arany Sas-« ban.

És kisül, hogy szegény német
Nem oka az egész heccznek,
Azt se bánja ha trikolórt
A sípkája mellé tesznek.

— És nagy a megrökönyödés.
Az a baja most már mindnek:
Ugyan édes uram isten
Azt a zászlót miért is nem
Szidta össze az a nimet?

L—s S—n.

ASSZONYT KISÉR, — ISTENT KISÉRT.

EGY JÓ PAJTÁS REGÉNYÉBŐL.

Irta: JÓKAI MÓR.

— Folytatás. —

UDJA ön, hogy miért álltam én rá ennek a küldeménynek az elhozatalára? Kezdé a leány, menetközben; azért, mert arra gondoltam, hogy ha én meg nem teszem ezt, megteheti más. Én tudtam, hogy mit fogok vele csinálni; de nem tudtam, hogy más. nem adja-e azt át önnek valósággal?

— S aztán félt ön, hogy akkor én megteszem azt, a mit elvállaltam?

— Igen. Nekem baj az, hogy minden emberről azt hiszem, hogy az rosszat akar a másoknak.

— De most már nem hiszi ön?

— Nem. S ez most nekem olyan, mintha valamiből meggyógyultam volna. Hanem a helyett megint valami más szorítja össze a szívemet. Ha ön nem hajtja végre ezt a pokolbeli tervet: nem teheti e azt meg valaki más?

S e szóknál oly élénk félelemmel tekintte a szemeim közé; azokból a beszédes szemekből az volt kiolvasható: »olyankor, a mikor te is ott vagy: a ki nekem semmim sem vagy; még is az egész világon mindenem vagy?«

— Erről holnap bizonyosságot fogok szerezni s aztán majd elmondom önnek. Biztatám én. A pesti hidfőnél aztán elváltunk, ő ment a suttoga utcza tája felé, én meg a klubba vissza, nézni az apósomat, hogyan whisztezik.

Másnap korán reggel már ott volt a jelzett levél az asztalomon. Ez a név volt benne: »Herostat.«

(A később napról napra egymásra következő levelekben szintén mind ilyen czélzatos nevezetességű nevekkal lettem megajándékozva, a kik nagyszerűek voltak a rombolás munkájában: Nabukodonozor, Brennus, Soliman, Sámson, Pugatseff, Booths, Batukhán. — S mikor a föld feletti nevek elfogytak, következtek a föld alattiak: Lucifer, Leviathan, Belzebub; — végre az újabbkori celebritásoké, kik magukat hirlapilag megörökítették Orsinitől Hartmanig.)

Este, a megegyezett óranegyedben ott voltam ismét a lánczhid oszlopánál. Ennél jobb helyet hasonló találkozásokra ki gondolni sem lehet. Az oszlopot körülkerülő karzat szeglete a járókelőktől félreesik. Szemközt nem jöhet senki, mert az ellenkező oldalról jövők a tulsó gyalogsorban járnak, onnan meg az oszloptól nem lehet ide látni. Átellenesünk csak a széles Duna és a Margitsziget: senki sem hallgatja ki, mit beszélünk?

Egy percz mulva már Ágnes is odajött.

Időjelzőnk az volt, mikor a lámpásokat meggyújtják a hidon.

Volt már bizonyos inger ebben a titkos találkozásban. Mikor oda simult hozzám: nagyon közel kellett egymáshoz lennünk, hogy suttogva beszélhessünk.

Mindenek előtt átadtam neki a mai napra való keresztnevemet.

— Mi történt tegnap odahaza? kérdezém.

— Ugyanaz, a mi tegnapelőtt. Ön tudja azt. Hadd ne mondjam el.

— Kozák nem engedte önt bántani?

— Oh Istenem! hisz ez még rosszabb, mint a mi eddig volt! Eddig ha az atyám haza jött, durva, erőszakos volt hozzám, meg is vert; de az nem fájt nekem olyan nagyon, mint az, mikor azt látom, hogy én miattam veri meg az atyámat valaki más. Utoljára is odarohantam közéjük, mikor egymással dulakodtak; s nem tudom, hol vettem egyszerre azt az erőt? szétválasztottam őket: »ne bántsátok többet egymást! mert ha még azt látom egyszer, hogy az atyámat megüti valaki, hát megölöm magamat!« Oh menyébéli Isten: minő élet ez! — Az atyám aztán elment hazulról, s azt kiabálta hogy revolvert vesz és meglő. — Ma reggel pedig rám akart erőtetni egy kulcsot, hogy hozzam el önnek: ön már tud róla.

— Nem tudok semmit.

— Nem is hoztam el. — Az a másik ember nagyon mogorván fogadta azt az értesítésemet, hogy önnel csak egy rövid időre találkoztam, járó kelő emberek útjában. »Ostoba guvat!« azt mondta rá. Azt hiszem, hogy én ismerem ezt az embert. Egyszer a Rézi asszony hozott nekem haza egy pacsirtát, az igen kedvesen énekelt már korán reggel, oda volt az ablakom fölül fölakasztva a kalitkájára. Ez az ember apró kavicsokat hajigált föl rá hogy elhallgattassa. Egyszer megszólítottam érte: »ön nem szereti a pacsirtát?« — »De igen: — sülve.« — Engem is ilyen pacsirtának néz.

Magam is azt hiszem.

— No hát én ennél örvedetesebb hirt mondhatok önnek. Mondám. Ma összevissza vizsgáltam a képviselő háznak mindenféle rejtett zegezugát s biztosíthatom kegyedet róla, hogy semmiféle lehetőség nincsen arra, hogy abban valami örült merényletet lehessen elkövetni. Pinczebolt a képviselőház alatt nincs. A légfűtő kemencze egy külön épületben van, a bejárata nehéz vasajtóval elzárva, maga a kemencze ismét vasajtóval fedve, a légvezető csövek, a mik a falakba vannak vezetve, rácsal elzárva. Az a három szellőztető lyukforma a terem közepén, tulajdonképen csak kettő, a harmadik vas rács (a honvédelmi miniszter előtti) csak a symmetria kedvéért van ott. A másik kettő a terem légváltoztatását eszközi. A kultusz miniszter előtti pinczegéje a terem meleg levegőjét vezeti ki, az igazságügyminiszter előtti pedig a külső hidegebb levegőt bocsátja be. A szivar füst az egyiknek a rácsozatán alá száll, a másiknál felcsapódik. E két üregből egy egy szűk csatorna vezet ki a föld alatt, a melynek a torka nem az utcára nyílik, hanem egy szűk kis udvarra, a minek a létezéséről a 433 igazolt képviselő közül 432-nek tudomása nincsen. Ott a házmester családja ültetget virágzó bokrokat s nevel gránit koczkák között epret, málnát: ezekhez a nyílásokhoz tehát idegen ember nem férhet s azonfölül még sűrű vastag öntött vas rostély fedí őket, a min egy borsó szem sem fér be. Belülről a terem-ből a szellőztető üregekbe semmit elrejtteni nem lehet, mert azokon száz ember jár keresztül kasul, s mindent világosan meglátni bennük, s

azonfölül is mindennap kitisztogatják azokat a teremörök. A mi Kozák barátunk tehát alaposan tévedett, a mikor azt hitte, hogy ezen az uton lehet valami Guy Fawkesi merényletet tervezni. A képviselőházat, ha már az egyesült ellenzék glycerinje a szélső bal salétromával párosulva, szét nem robbantotta; a sutogó utca nitroglycerinje ugyan ki nem forgatja a tövéből.

Ezzel az előadással nagy örömet csináltam a leánynak.

Azok után, a miket naponkint olvasok a hirlapok vezércikkében a magyar képviselőház felől, igazán nem hittem volna, hogy akadnak olyan jószívű teremtésre a földön, a kinek örömet szerzek azzal, ha felvilágosítom róla, hogy nem lehet a képviselőházat a levegőbe vettetni.

Ettől a naptul fogva igen rendes életet élttem. A milyen pontosan megjelentem reggel fél tizkor az országházban, öt órakor a klubban, olyan szigoruan ott voltam fél hétre a lánczhid első oszlopánál, hogy mintaképp szolgálhattam volna egy bureaucratának.

Az ipam folyvást itt volt és rendezte a dolgaimat. A hitelezőim megnyugodtak, s a napidijaim fölszabadultak a lefoglalás alól. Én pedig tanultam azokból tiszességesen megélni. A mi nem is lehetetlen. Ha az ember lemond az egyforintos szivarról, beéri ötven krajczárossal s nem szí ki naponkint többet, csak tizet, hát még marad is huszonöt krajczár kosztra.

Egy este azzal lepett meg az én kis védenczem a szokott találkozóznál, (akkor épen Béliál volt a nevem) hogy új ruha volt rajta, sőt még új kalapja is volt és divatos prémes ködmenkéje.

Nem hallgattam el azt az észrevételemet, hogy »ejnye de kicsipte magát.«

— Az apám vette, monda ő, különös szomorú hangon. Butorokat is hozatott a szobámba, — szebbeket, mint a milyeneket én még érdelek.

— No talán jó fordulatot vett az üzlete újabb időkben.

A leány csak vállat vont s nem nézett fel rám.

— Arra kéreti önt az atyám, hogy ha rá-

ér ön, holnap látogassa meg őt, sürgős üzleti ügyek végett.

— Jól van, elmegyek korán reggel.

A leánynak nagyon rossz kedve volt ezután. Pedig hiszen örülnie kellett volna azon, hogy új ruhája van. Nem is sokáig állt meg velem beszélgetni: végig sétáltuk innen is túl is a lánchídat s azzal elváltunk — a viszontlátásig.

Másnap jókor reggel ellátogattam a süttető utcái gyárba.

Haggens ur már akkor kijózanult állapotban volt, s még az udvaron fogadott: látszott, hogy rám várt.

Ő azonban egészen más látszatot akart maga körül teremteni.

— Nagyon örülök ennek a véletlen szerencsének! Épen most kísértem ki a leánykamat. Nem tetszett vele találkozni az uton? A conservatoriumba járatom, énekelni, zongorázni tanítottam: tudjon tisztességesen megélni, ha én nem leszek.

(Folytatása köv.)

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Sohse busuljon magát *Pulszky* barátunk esetyin. Aszt hiszi, hogy az olyan nagy baj? Tugya tekintedzs barátom uram: minden a megszokastul fűg. Ű mar ugy bele szokot ilyen fonak triumphusokba, hogy mar szinte rosszul az esne neki, ha valahol megvalasztanak.

Mer tunyi kel, hogy ű szenvedies ritkasag-gyűjtő. Van mar muzeumban mindenfile isten csudaja, csag nincs van mig egy olyan képviselő-jelölt, a kit egymasutan hetvenszer valasztotak meg őt-hat szoval ezer egy-

nehany eleniben. Ez lesz unikum. Ez lesz Pulszky. Igaz, hogy neki belűle semmi haszna, de lesz haszna országos muzeumnak, kibe majd elhelezik az ű phitographiajat, kinek lesz ala irva: »A retenhetetlen.«

Ugyanazir, ha jot akarnak neki tenyi, meg ne valaszanak űtet sehun, mer akor az ű szip tervezetinek fucs.

Ű tűle magatul tudom, hogy neki ez a czilja.

Maradtam alazatozs szolgja

Tallérossy Zebulon.

Krónikás adoma.

Elválhatlan barátok voltak *Sz. Gazsi b-i*, meg *É. Gábris ó-i* hétszilvafás. Mindennap együtt lehetett látni őket a mint pityrűzgáltak. Hanem évek hosszú során át a földi dolgokat már annyira kimerítették, hogy a földöntuli régiókba kellett átcsapniok. De már itt nem értettek egészen egyet; s csak a régi barátság emléke akadályozta meg, hogy egy-egy kevésbbé világos pillanában a harsány hangon kívül egyéb argumentumot is ne használjanak. A diadal azé volt, aki tovább győzte a küzdést a berekedés ádáz hatalma ellen. — Egy ilyen diskusszió után, amelyben *Sz. Gazsi* bátyánk részére esett a szerencse kockája, — amikor is abban maradt az ügy, hogy a lélek a test halála

után lőtestbe vándorol, mely az ég kövér pásztján in infinitum legelész — hűrűl viszik *É. Abrisnak*, hogy barátja aligha itt nem hagyja őt a siralomnak e völgyében. Neki se' kellett több. Lőhalálában átmegy barátjához, akit már ágyban nyőszörögve talál. De annyi ideje volt még, hogy megmondja neki:

— *Gazsi* te, azután hogyha oda fűm a fűben legelészve engem látsz feljűmni, nyerűts ám, hogy rád ismerjek!

— Majd nye—ri—tek — nyűgi ez a fal felé fordultában s tűnűdű czimboráját csakugyan itt hagyta ezen a sárgörűngyön.

A Z U T O L S Ó T A N I T Á S .

Fiaim, leányim, mielőtt mennétek
Még egy jó tanítást tartunk itt tinétek.

Ha szenvedély: legyen igazi, ne talmi,
Természetesen kell szinpadon nyakalni.

Kedves kedélyesség első a színészben,
Mutatjuk ezt nektek következőképen.

Vakáczióra színész csak azután menjen,
Csak így kel uj csillag nyomunkban a mennyen.

AZ „ÜSTÖKÖS“ ARCZKÉPCSARNOKA.
V.
GYÖRGY ALADÁR.

AZ „ÜSTÖKÖS“ ARCZKÉPCSARNOKA.

V.

GYÖRGY ALADÁR.

»Ha lecszem is ir, ha felveszem is ir, — mi az?

György Aladár.

Hiszen más ujságíró is körmölget sokat, hanem annyit mint ő, talán egyik sem.

Megírja mindennap a Hon ujdonságait, cikket csinál a »Vasárnapi Ujság«-nak, a »Magyar Népvilág«-nak, »Országvilág«-nak, valamennyi tanügyi lapnak, felolvasást a Petőfi Társaságnak, fordít regényt a napilapok tárczájába, angolból, németből, francziából.

Minderről a halom írásáról pedig nem tud senki semmit.

Igazi névtelen hős.

* * *

De aztan szerény is érte.

Egy büszkesége van csak. Az se az ő érdeme: hogy az öccse, Endre, képviselő.

Ezt azonban készségesen kiegyenliti az öccse, mert annak meg az a gyönyörűsége, hogy milyen jóra való, munkás ember az ő bátyja, *Aladár*.

Ugyanazért, mikor valakinek bemutatják magukat, azt mindig így cselekszik:

»Én *György* Aladár vagyok, az *Endre* bátyja« — s »én *György* Endre vagyok, az *Aladár* öccse.«

* * *

Nagy pechben van az ő szocializmusával. Mert szocialista nagy mértékben.

Ezt a kettőt aztán nagyon nehezére esik össze egyeztetnie.

Mert hogy azok a nihilisták azt tartják, hogy

még a hölgyek is közös birtok legyen, az mindig arczába kergeti a vért.

* * *

Ezt pedig nem ok nélkül említjük fel.

Ugyanis tudva levő dolog, hogy Aladár urfinak feltűnően pirospozsgás arczatja és orrulatja vagyon.

Rossz nyelvek azt fogták rá ez orránál fogva, hogy szereti a bort.

No ez nem igaz!

Az a pirosság úgy ragadt rajta, a sok pironkodás miatt. Ha olyan »férfiak közé való« adomákat hall: elpirul, ha szenszációs válóperekről kell ujdonságot írnia elpirul, s ez ismétlődik vele mindennap.

* * *

Pedig igyekszik rajta segíteni mindenképen. Ki-kihagyogatja az »olyan« ujdonságokat. A többi lapok pedig másnap mind hozzák azokat az ujdonságokat. Csak a »Hon« nem. Persze hogy kérdőre vonják érte.

— Kihagytam, — felel ő egyet igazítva a vállán, — mert nincs bennök morál.

* * *

Testes ember ugyan. Mégis lélek. Az írók és művészek társaságának a lelke. Azokat a sűrű konferenciákat mind neki köszöni, a ki talál bennök köszönetet.

Legujabban történelmi bált akar rendezni.

O lesz a fortenczer.

* * *

Hanem azért soha sem lesz előmenetele. Van egy roppant nagy hibája.

Mindig az asszonyok után kujtorog. Nőipar-egylet, gazdasszony-egylet, fröbel-gyermekkert stb. stb. soha sem lehet el nélküle.

Szomszéd asszony.

Szomszéd asszony a maga nemében
Páratlan ám hetvenhét megyében.
Termete, mint egy túros bődönke;
Jár udvarán alá-fel ödöngve.

Hó keblire lecsüng a tokája,
Szitok átok étele, traktája,
Eper ajkán íromba szemölcsök,
Szeme bent ül, mint lyukban a hörccsök.

Elelcsucsul a »must«-ban a gondja,
Félrefitul ilyenkor a kontya;
Fürge nyelve csattog, mint a tiló
S végig veri, ha ki rossz, ha ki jó.

Bírón kezdí, a bakteren végzi
Rá a pappal, rektorral tetézi,
Aztán fordul az egész megyére;
Leghátul jön édes ura, férje.

És megered: »Te gyáva, te mamlász,
Egyre mondjam, hogy dolgoz után láss,«
S sirva fakad: »kitől a jót várnám,
Te tömöd meg gonddal az én párnám.«

Bánatában majd nyilalást érez,
Ájuldozva kapkod a szívéhez.
Édes ura mit tegyen? Elnézze?!
Cseppek után rohan a pinczébe.

Darázs.

Az udvari ruha

vagy

Látogatás egy fényes úrnál.

(Béranger.)

Beszéljen bármit a világ:
Én udvaronc ember lések;
Hej, zsidárús, adjon hamar
Egy kamarás-öltözéket,
Egy főherczeg kedvel engem; —
Ostromolni őt rajta hát;
Vivát! Vivát!
Megyek a fenséges urhoz,
Vettem is már czifra ruhát.

Viszen már a nagyravágyás,
Gyors lépésben, fülön fogva,
S hogy magam a földig hajtsam,
Szép ruhám azt parancsolja.
— Ott fogadnak illőképen . . .
Majd lesik: vissza mék-e hát?
Vivát, vivát!
Üdvözlöm majd ő fenségét,
Viselvén szép czifra ruhát.

Nincs fogatom még, tehátlan
 Nagy szerényen gyalog megyek,
 S im barátim elfognak, hogy
 Ebédelni menjek velek.
 Ráállok. — De siessünk ám;
 És bámul a sok jó barát,
 Vivát, vivát!
 Megyek ép ő fenségéhez . . .
 Látjátok e czifra ruhát.

Ebéd után szedem magam;
 De az egyik nekem ront ám;
 S visz magával a jó fiu:
 Vegyek részt a lakodalmán.
 S van ott jó bor, és dal, és kedv,
 Vigad nagyon a társaság . . .
 Vivát! vivát!
 — De megyek, ő fenségéhez
 Azért ölték czifra ruhát.

Végre megyek, hogy élvezzem
 A perczet, mit lelkem áhit . . .
 S nagy nehezen, ingadozva,
 Elérek a princz lakáig.
 De ott a nagy sokaság közt
 Mit látok? a szép Rozinát;
 Vivát, vivát!
 S ő, a ki szinte fenséges,
 Dehogy kíván czifra ruhát.

És elvezet engem onnan,
 A palota mellől, messzi,
 Van neki egy kis szobája . . .
 Abban oly jó édelegni!
 Rózsa mellett olyan csufnak
 Találtam oszt' a szép ruhát . . .
 Vivát! vivát!
 Elfeledtem a princzet, s le-
 Vettem a czifra ruhát.

Nagyra vágyás hóbortjának
 Igy tűnik el bolond álma,
 Vissza veszem csörgő sipkám,
 S járok újra a kocsmába.
 Ott elalszom, s mámoromat . . .
 Oly édesen álmodom át . . .
 Vivát, vivát!
 Ki megyen a princzhez? annak
 Odadom a czifra ruhát.

Haszontalan tudnivalók.

⊙ A »Függ. Hirl.« ujdonsági rovatából: »A francia köztársaság ünnepéye alkalmából mi is vacsoráltunk.«

‡ »A Magyar Állat« megint rugott egyet, mégpedig Csengeryn. Hiába, sok benne a tűz: t. i. a fülében a tüzes tapló.

♂ Pulszky Ferencz még ez idén huszonöt-ször fog fellépni ugyanannyi választó kerületben. Ehez az elszántságához még az »Üstökös« is gratulál.

× Uj zenemű. Már siess hazádba vissza.« Pulsz-ki Marsch. Zongorrára verték a csákóvaiak.

□ Irodalom. Pulszky Ferencz jeles tudósunk újabb memoirjain dolgozik. A munka címe lesz: »Abránd és Való.« (Követjelöltség és Megbukás.) A kötet érdekes közleménye lesz különösen szerzőnek csákóvai és szegedi utazása.

➤ Színház Uj operettet adnak elő a nép-

színházban, »Piff, paff, puff« czim alatt. Két fenekű dobra szereztek a csákóvaiak, ott nyomban meg is próbálták Pulszky Ferenczen. Hatása rendkívüli, hangszerelése eredeti, publikum tapsolása frenetikus.

♣ Tudomány. A tud. akadémia 100 frt. pályadíjat tűzött ki a következő kérdés megoldására: »Mikor lesz Pulszky Ferenczből képviselő?«

+ Sport. Az atletikai klub első osztályu érmével tüntette ki Pulszky Ferenczet, a ki Csákóvától Budapestig egy óra alatt futott egy szuszra.

✕ Találmány. A főváros a tavaszi áradások alkalmával mindig meg volt akadva a szivattyukkal, sokba került a gőzgépelés. Ezen most segítve lesz: kibérlik Pulszky Ferenczet, a kinek megnyult orra e célra pompásan használható, különösen pedig azért, mert őt, a gépet fűteni nem kell, miután neki Csákóván jó időre befűtöttek.

AZ ÚJ TOLDI.

Nem született még ilyen nagy Baranyán se Tolnán
Valamennyi választóját elbirta egy orrán.

Távirat.

„Nagyságos Pulszky Ferencz urnak
Csakovan.

Kirlek alázatosan: tudasal velem, hogy mozd mar hol fogagyak neked szalasod Margit-Szigeten. Meredigibe nem fogsz birni behurczolkodnyi legujaban megnyölt orodal. — Gyors valaszt kir

*Zebulon.**

Szóba ereszkedik a kapitány a fiát látogató anyókával; ez bátorságot kap és a katonáskodás sanyaruságát emlegeti a kapitánynak.

— Hej, kapitány uram, keserves kenyér az a katonáskodás! Az én szegény fiam krisztustalan sokat szenved.

— Hiszen látja kelmed, én is katona vagyok én is ugy bajoskodom.

— Hja, az egészen más. A kapitány ur nem tanult semmit, de az én fiam csizmadia-legény.

Jól visszavonta.

A professzor ur a történelemből tartván tanítást, egyebek közt így szólt:

— Igen, a hunok oly nyers és rakoncátlan nép voltak, mint akár az én kollegám, Botos professzor ur.

Fülébe megy ez Botosnak s az iskolai szék elé viszi a dolgot, a hol is meghagyatik a történelem tanárának, hogy sértő kifejezését a legközelebbi órán vonja vissza.

— Fiaim, — szólt a professzor ur a legközelebbi órán, — a multkor azt mondtam, hogy a hunok oly nyer-

sek és rakoncátlanok voltak, akár az én Botos kollegám: hanem ez nem igaz: nem voltak oly nyersék és rakoncátlanok.

Beteghez hívják késő éjjel az orvost. Ez megvizsgálja a beteget s azt tanácsolja a háziaknak, hogy jó lesz ám papot hivatni. A mi nyomban meg is történik.

Megerkezik a páter. Ő is megnézi a beteget, egyszer csak nagy megbotránkozással azt mondja az orvosnak:

— Ejnye, doktor ur, hiszen ez nem beteg, hanem részeg, mint a disznó.

— Tudom, kedves pater, tudom; hanem azt csak nem kívánhatja ön, hogy magam legyek olyan hunczut, hogy éjnek idején hiában felköltsem magamat.

— Milyen idő van odakint, ecsém?

— Nem tudom, mert én a tulsó oldalon jöttem.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Cs. (Bpst.) Az első kísérlet csütörtököt mondott. H—s I—n. (N. Kzmr.) Jobb bizony, ha megtanulja azt a pénzügyi jogot, ha csak így tudja kifigurázni. — V—ny A—I. (M. Sztg.) Nem ezt értettük. hanem az A—yra vonatkozót. — U—y A—I. (Bpst.) Jók, jók — de későn érkeznek. — Abellino. (Mhcs.) Nem elég mulatságosak. Másat, jobbat! — U—n L—s. (Tmsvr.) A jeles mondásokat fel fogjuk használni. — Gy—y I—n. (Esztergm.) Köszönet mind a két küldeményért. Sajnáljuk, hogy azokkal a számokkal már nem szolgálhatunk. — B—m S—r. Meg lesz. Hanem az a küldemény eltévedt ám valahol. Nem lehetne még egyszer megkapnunk?

Több kéziratról jövőre.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

az

„ÜSTÖKÖS“-re.

Az új évnegyed közeledtével felkérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket kellő időben megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történjék.

Az előfizetések az »Athenaeum« kiadóhivatalába küldendők.

Az „ÜSTÖKÖS“ előfizetési ára:

jul.—szeptemberre 2 frt.

jul.—decemberre 4 frt.

Budapest, 1880-ik jun. 19-én.

Az „Üstökös“ kiadó hivatala.

Laptulajdonos:

JÓKAI MÓR.

Felölös szerkesztő:

SZABÓ ENDRE.

Rajzolja:

JANKÓ.

Budapest, 1880.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.
(Athenaeum-épület.)

HIRDETÉSEK.

A Karassin-féle borostyánkő

lelhelyek örökösei a t. cz. vevőknek tiszteletteljesen tudomásukra hozzák, hogy bányáikban talált gazdag borostyánkővel a következőben nagyság szerint 80%-ig leszállították.

Ezen meszerűen olcsó árakat az alaposan, de értéktelen és az egészségre károsan ható utánzások által veszélyeztetett híre a természetes borostyánkőnek fentartani vélik.

A nekünk biztosított általunk előállított árai a természetes borostyánkőből erős, szivarszipkáknak díszes etüben.

I. m. 12 cm. h. el. 20 frt most 5.—ft.
II. > 10 > > > 16 > > 4.—ft.
III. > 9 > > > 12 > > 3.—ft.
IV. > 8 > > > 10 > > 2.50 ft.
V. > 7 > > > 8 > > 2.—ft.
VI. > 6 > > > 6 > > 1.80 ft.

Vékony szivarszipkáknak.

I. m. 10 cm. h. el. 15 frt most 3.—ft.
II. > 9 > > > 10 > > 2.50 ft.
III. > 8 > > > 8 > > 2.—ft.
IV. > 7 > > > 6 > > 1.80 ft.
V. > 6 > > > 5 > > 1.50 ft.

Felsorolt árak iránt e közlemény kihirdetésétől számítandó 4 hétig érezük magunkat lekötelve, és fentartjuk magunknak a jogot esetleg az árakat felemelni.

A megrendeléseket képviselőkhöz

W. HENN, in WIEN,

X. B. Dampf-gasse No. 11. kérjük intézni.

Természetes vagy-sága egy 10 cm. hosszú szivar-szipkáknak.

Az esküldés az összeg be-küldése után vagy utánvét mellett tör-ténik.

Eredeti nagy-sága egy 10 cm hosszú szivar-ka szipkáknak (cigarette.)

Egy egész Bazár

BÉCSBEN

csak 4 frt 80 krajczárért azonnal kapható!

Ez következőkből áll: 2 pomp. china ezüst gyertyatartó, 1 va-terproof-készításk. 2 olajnyomatú kép fametszet, keretek, 1 ujjaszt. asztaliengő vill. fém, 2 juv tárgy uraknak, 2 juv tárgy csak nőknek, 1 gyönyörű varró eszköz, melyben minden található, mi a nőnek kedves, 1 pompás arckép album, telve pikáns arcképekkel, 1 járó fém óra hosszú lánczsal, perczmutatóval jótállás mellett, 2 gyönyörű chinai virag-tartó, 1 pompás vaj-csésze, 1 kristál só- és bors-tartó, 1 valódi bagaria pénzárca 5 osztályal, nem vastag, könnyen a zsebbe tehető, 1 pompás fém zseblámpa, oly kiesiny mint egy dohány szelence, 1 valóban szép su-matra-élszer urak és nőknek, 1 mellű, 1 pár finom függő, 2 szép kristál gyűrű, 2 garnitür ingombok, 1 pompás bál- és utcai-legyező. Ezen bazar

látható Anton Rix Wien, II. Praterstasse 16.

Azok, kik postán kívánják, megkaphatják. — A láda hozzá csak 45 kr.

Szükséglet a nyaralókba.

Indiai függő hintaágy tokban 4.50—6.50. vaslécekkelf. 14.50
Raktor D. Fèvre parizi tartós családú szodaviz készülék, kony-nyen készíthető az orvostól ajánlott kellemes frissítő ital.

	2	4	6	10	meszelyes.
	7.—	10.—	14.50	17.—	frt

ehhez 2¼ font legjobb soda és borkő 2 frt. Berendezettétkező kosarak 12, 18, 21 frt. Fagylalt gépek receptekkel 7.50-tól 19 frt. Cselzserü Rechaud Lang borszesz gyorsforralók 2.75—3.50-ig. Regulálható comfort kávéfőzőgép, kávé pör-kölő 4.20, 4.80, 5.75. Szénvasaló 3.50—4.50-ig. Vaj és sajt tányér üveg fedővel 1, 1.80—7 frt. marmor lappal 4 frttől 6.75-ig. Legyek ellen, sodrony étel borító 40, 50, 70, 90 kr. 1 frt. Szél elleni gyertyatartó 1, 1.75—4 frt. Saláta kész-let 55 krtól 2.70-ig. Ezet és olai-állvány 1.80, 2.50—8 frt. Amer. üveg dugaszoló frt. 1.40. Hidraulikus hordó szád 1 frt.

Kulcsossal elzárható hordócsap 1—1.50 frt. Új patent dugaszhozó, a dugaszt sértetlenül és könnyen kisodorja frt 1.50. Wischin híres szoba-padló fénymáz közep nagyságu szobára, doboz 90 kr. Jetoline legjobb fehérnemű jelző tonta 1 frt. Divatos nagy monogramok frt 1.20, 1.60. Vegyszeti gyors politura butorokra 85 kr. Ragasztó szer üveg, porzellánra stb. tűzben vagy vízben sem válik szét 85 kr. Önműködő egér-fogó több egerekre 70 krtól 1.60-ig. Kerti fecskendező 10, 14, 17, 24 frt. Vínag-harmatosító 40 krtól 1.50-ig.

Ányáknak Új önműködő szivattyuzó szoptató üveg 1.20. Elismert angol foggyöngyök 3 frt. Szabadban használható erős gyermekocsi ernyővel 10.80—14 frt.

Megrendeléseknél képes árjegyzéket mellékel
Kertész Tódor, BUDAPEST, 1.
Dorottya-utca 1.

Egész Ausztriában magam vagyok azon helyzetben

csak 2 frt 75 krért egy kitünően járó nikel-ezüst-zsebrót, — mely a pontos járást illetőleg kipróbáltatott, — egy finom nikel-ezüst óra lánczsal és kulcsal együtt adhatni. — Ugyanczen órák finomabbak és kisebbek 3 frt 30 kr és 3 frt 80 kr. — A t. óras és órákereskedő urak felkérletnek, megren-deléseiket mint eddig beküldeni, és 6 havi hitelen részesülnek.

Csak 3 frt 90 kr és 4 frt 50 krért szolgálhatok nő-órákat nyaklánczsal együtt, melyek pontosan járnak és legszebb díszül szolgálnak. — Ki nem hiszi, tessék ezen órákat megnézni, és azonnal venni jog. Órákereskedőim ezen órákat 10 frtjával árusítják.

Csak 1 frt 20 krért szolgálok egy amerikai szobórát, mely 24 óránként felhuzható és pontosan jár.

Csak 1 frt 80 krért adok egy vekker-órát, mely biztosan fölkölti az alvót.
Helyzetben vagyok nehéz ezüst zseb-órákat 4, 5 és 6 frtért adhatni; anker-órákat 6, 8 egész 10 frt; remontoir-órákat 6, 7 egész 10 frt; arany-órákat 15, 20 egész 30 frt, a legnehezebbeket adhatni. — Minden órához egy 2 évre szóló biztosító iv van csatolva. — Minden ezen órák, melyek csak nálam kaphatók, órateremben látható és megrendelhető: Anton Rix Wien, Praterstrasse Nr. 16.

613

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállaltatnak

Servita-tér 3. szám.